

S

Saat-, V. Saet

S-: MISCEL·LANIA D'ARABISMES escadussers en S- inicial

Saat, V. Saet

Sabi, -bit. a. 1413: «un araffal de la Dona Sabida» en doc. d'Andratx (BSAL VI, 199b): és el mateix *sabit*, -ida que apareix en cinc passatges de Jaume Roig, 10 i en altres textos d'aquesta època, sobretot valencians, amb el sentit de 'murri, astut'; resultant de l'ar. *šabī*, -īya 'jovenet, espavilat', en collusió amb el cat. *sabut*, -uda, com es va explicar en el DECat VII, 558a14 ss. S'hi combinen altres derivacions d'aquesta arrel; de la 15 parònima *šabb* «effundere, infundere», *šabāba* «desiderium» (RMa), cf. *šabbā* «hazerse mancebo» (PALC, 558a28), particularment en l'antic nom d'un bosc d'Alzira: 1279: «cortar madera de la cañada de Sabba y llevarla a Alzira» (Mtz.Fdo., Doc. Val. ACA, n.º 982). 20

D'on el colle. *Font del Sabiar*, te. Alzira (xxxI, 104. 6); i *Racó de les Sábies*, te. Xeresa (xxxIII, 98.20). A Eivissa *Cas Savions* és el nom d'una de les vèndes en què es divideix el te. de Sta. Gertrudis de Fruitera (xxxIX, 85.4, 88.12): del plural aràbic *šabīyūn*. 25

Sabres, *Sables* i parònims. De diverses formes de l'arrel *šbr* 'amargor', especialment de *šabbar* 'atzavares' i les seves variants derivatives vénen, ultra el *Rahal Azabara* del Rept. de Mall.; partint de la pron. 30 vulgar *šábbar* amb accent retràctil: «L'algepsar del *Sabre*», te. Castell-de-Castells (xxxIV, 158.9), «Pinar del *Sabre*» a Alcanalí (xxxIV, 131.13), també a Parcent (NP, xxxIV, 131.9); Barranquet del *Sable*, te. Agost (xxxVI, 49.15).

Del mateix, amb l'accent clàssic *aš-šabbār*: «la Foia *Saval*», te. Benimantell (xxxV, 17.12); Restoll de *Savall*, te. Xixona (1935). I de *šabbar*, amb la *br* vocalitzada: *Benesaura*, despoblat de Beneizama (xxxV, 14.16).

De la mateixa arrel encara, però amb vocalisme més diferent, crec que vénen els següents: *Sabor*, poss. mallorquina, important i ja antiga, en el te. de Montuiri (ja en el Despuig, i Masc., 27D12), pron. *sábó* (119.14, 119.22), però escrit -or en el Despuig i els papers municipals; i l'Alq. mall. *Xabor* (Rept., 34 i 106; Quadrado, 484).

No ve del persa, per més que ho digui Oliver-Asín (atribuint-ho a Quadrado); simplement d'un ar. *šabūr* 'pacient, suau' (cf. RMa, 513.1, *šābir*; i, com verb: *šabart* «patiens, habere patientia», 377.21 «expectare»); *šābir* «paciente» PALC, 339.

Subūr i *Šabūr* són usuals avui com a NP a Algèria (GGAlg., 341), i Aràbia (Hess, 34). Ara bé, amb aquest caràcter també ha existit en el País Valencià, com un vell NP d'herència morisca: *El Tio Sabor*, a Palomar d'Albaida (xxxII, 130.8), que altres pronunciaren *sobór* i *subór* (130.18). També deu resultar d'això *el Saór*, pda. de Torís (xxx, 150.14). *Simbor*, cognom registrat a Morella, a. 1672 (*Rev. Vallivana*, Supl. 1963, 1333): potser resultant d'un intensiu *šab-būr/šabbār*,¹ vars. també conegudes. Adhuc potser un *Sabora* que trobo en un doc. de l'any 1000, de Terrassa (BABL VII, 395).

Saca, Barranc de ~, te. de Catadau (xxx, 168.17) < Ar. (*al-bāndaq*) *as-sāqī* 'el barranc que rega, regador'. Corral del *Sac*, te. Llíber (xxxIV, 82.22). *Les Saques*, pda. de Bocairent (xxxIV, 57.25). Barranco de *Sacos*, te. Callosa, «de donde sale la Font d'Agar», doc. de 1562 [lleg. *Algar?*]; i ja *Xacos*, pda. rural d'aquest terme, en doc. de 1323 (Salvà, *Callosa d'En Sarrià* II, 99, 28); avui registro *Sacos* a Tàrbena, que és d'on deu baixar aqueix barranc.

35 Deu ser compost d'aquest participi, el nom d'una pda. de Nàquera, *Sacabóndo*, potser *sāqī l-bannāun* 'el qui rega els constructors, el qui proveeix els mestres d'obres' (pl. de *bannā* > *albanñil*). —*Benesikis*, despoblat de Benigembla (xxxIV, 166a). I a Menorca, 40 Barranc de *Binissequí* i Estància de *Biniseki* (Nou i